

truust rohkesti kõdu-wärt wälja näitnud, mis aga neile mite mele järel pöse, kes meie rahvast laita ja alwass pidada püidwad, — kuid rauad ja masinad on wöeralt maalt laewadega todud, tüs selle tarvis juba amugi wabrifud ehitud on.

Mina ei usu tül mite, et möni meie mees nönda tölp on, seda küsima: Mis kasu meil jest raud-teest on? Sest nad teadwad juba, mis kasu neil olnd ja kui palju rohkem saab veel toma. Palju on selle tö läbi hea järje peale sand. Aga jest on fahju, et iseäranis linna ja alevi förtsemikuud peawad seda ka väga siitma, jest neil on nende föbradeest faunis sur kasu olnd. Siis oleks meie mehed veel palju rohkem selle töga tenind, kui nad pea-podretsiteude käest oleks töd eneste peale wötnud ja oma ma-wendi töle passand. Väraast said tül aru, mis oleks pidand ennemalt tegema, et taga järel föil targad ole ja nagu ütelda: „Varane lind pühib nofa, aga iline krasib p....

Nagu ütlesin, raud-tee on sureks lasuks maa ja linnale, rigile ja rahwale, riikaste ja waestele, neile kes müwad, kui la neile, kes ostwad, tömmab linnad teine teise ligemale, lajeb faugest todud kauba hinnad alamale, sadab kaupa alwalt faugel male ja teeb ära-räsimata head. Ka meie linnas koiad wöiwad nijama sagedaste rigi isa — Keisri härra küla — Peterburgi linna nagu nüd Tallinnat, näha sada ja ka seal oma kauba asju aeadu.

Pöllu mehed wöiwad ise oma kauba lomad ära numata, jest kui nad oskawad lomii fagwatada, siis möistwad neid ka küllalt ramusaks föta. Kes arwawad, et Peterburgis rohkem fab, astku aru wanfre peale ja fötsu finna, na mis wurina. Aga kui hind seal alwem on kui siin, mis siis? — Ets küsigu öigest lohast enne järele ja sets on meie jälle telegrahwid, ja sellega wöib teadust sada ja anda üks kots kolm.

Peterburi on märatu sur lin, kus palju ostetakse ja müafasse, aga kauba hinnad on ka sagedaste — täna ni ja home na. Sellepärrast peame ise föit omad ašjad hästi järele arwama ja latsuma ja mite wäeraid oma wahe mehiks wötma ja neid seal lohtas tenida lashma, kus meie ise seda tül wöime teha, se on, pornikude ehk üles ostjate fätte andma, et nemad kaugemale wiwad ja nönda meie waewast omale kasu saatwad. — Sellega ei taha ma mite ütelsda, et meie raud-tee peal föik oma ma-kaubad Peterburi ja kaugemale müa peame wima, et rohkem raha sada, se teeks meie linna rahwale ja ka sagedaste ise omale fahju, kus tihti ka juhtub, et seal alwemalt peab äraandma, kui oma linnas pleks sanud. Auru-wanfrid sawad meie linna palju rahvast maast ja linnast sia jure toma, linnad sawad palju rohkem ma-faswud, mis maast linna müa tuusje, äraprulima kui nüd. Ka löidwad enam töd ja tenistust föik linna rah-